

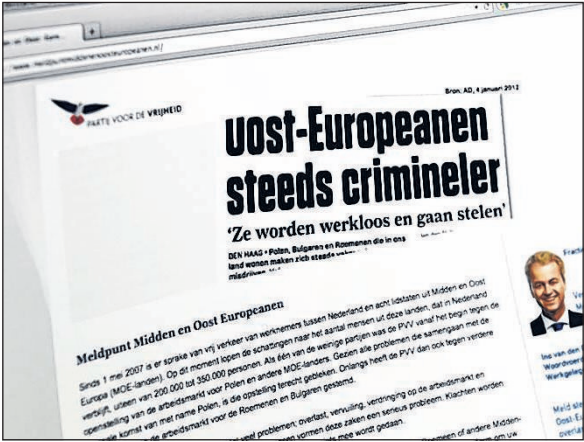

van de andere kant

door Gerard Rooijackers

Heksenjacht

Je kon erop wachten: dinsdag heeft een in Bulgarije wonende Nederlander een meldpunt ‘Klachten over PVV’ers’ op Facebook gezet. Het meldpunt kreeg direct een eerste klacht ‘over de import van Hongaarse bruiden door die Limburgse blonde jongetjes’. De treiterpraktijken van de PVV beschadigen het imago van Nederland, zo stellen velen. Er hebben al meer dan tweeduizend mensen bezwaar gemaakt tegen het discriminerende karakter van het Polen-meldpunt, zoals de site in de volksmond heet. Het pijnlijke daarvan is dat de meeste reacties vooral bezorgdheid tonen over het beschadigen van het Nederlandse imago. Die reputatieschade lijkt me nog het minst belangrijk. Dat is louter zorg om het eigenbelang. Veel ernstiger is dat zelfs binnen Europa de xenofobie hiermee openlijk voet aan de grond krijgt, zonder dat er een officiële, gezaghebbende reactie op volgt. Rutte hoeft wat mij betreft helemaal niet reageren omdat de eer van het land in het geding is. Hij moet optreden omdat dit indruist tegen de wijze waarop wij als burgers in een verenigd Europa met elkaar willen omgaan. Dat hij daarmee dan laat zien waar wij als Nederlanders voor staan is een welkom neveneffect, maar niet de kern van de zaak. We hebben in ons land de mond vol van erfgoed en traditie waarmee we als klein land groot zijn geworden met de VOC-mentaliteit van zijn voorganger Balkenende in de Gouden Eeuw. Daartoe behoren naast koloniale uitbuiting en slavernij niet in de laatste plaats positieve elementen als tolerantie en assimilatie van migranten. Rutte kijkt weg en staat toe dat de grenzen in moreel opzicht steeds verder worden opgerekt, terwijl de fysieke grenzen van Europa steeds strakker worden afgebakend. Grensoverschrijdend gedrag in een steeds kleinzieliger Europa. Met zo’n falende premier blijft alleen het vlijmscherpe wapen van de humor over. ‘De humor is het litteken van de wond’, stelde Godfried Bomans (1913-1971) treffend. Zo is er naar aanleiding van de PVV-site voor klachten over Midden-en Oost-Europeanen in no time een wildgroei aan meldpunten ontstaan op internet. Allemaal heel adequaat en terecht, wat mij betreft. Zo erger ik me ook dood aan al die Limburgers. ‘Al sinds 1866 behoort Limburg tot Nederland, waardoor een vrij verkeer van werknemers tussen Limburg en de overige 11 provinciën van Ne-

‘Rutte moet optreden tegen het Polenmeldpunt omdat dit indruist tegen de wijze waarop wij als burgers in een verenigd Europa met elkaar willen omgaan.’

derland mogelijk is. Op dit moment lopen er dan ook veel Limburgers tussen de rest van de Nederlanders. Deze massale integratie leidt tot veel problemen: overlast door onverstaanbare gesprekken van politici, verdringing op de arbeidsmarkt. (...) Probeer er één te regeren? Wij willen het graag horen’. Idem dito het meldpunt over Belgen met onder meer klachten over overlast door zwerfvuil (frietzakjes). Ik voorspel een meldpunt over Brabanders met een stroom van klachten over het New Kids-gedrag geïnspireerd door ‘onze’ handige jongens uit Maas-kantje. Serieuze meldpunten zijn er in soorten en maten, die van het rk-seksueel misbruik voorop, nu ook voor meisjes. Wat ik van het UFO-meldpunt Nederland moet denken weet ik zo net nog niet. Veel waarnemingen ook in Brabant: drie rode lichten (driehoekig) in Oirschot, twee vliegende sterren in Eindhoven, brandend object hoog in de lucht te Tilburg - en dit is nog maar de oogst van deze maand. De meldpunten voor spookfacturen of slechte postbezorging doen mij denken aan de oproep tot rehabilitatie van te Keulen verbrande heksen. Een zakenvrouw werd aldaar in 1627 ter dood gebracht tijdens een zakelijk conflict over de monopolisering van de postbezorging. Wij lijken anno 2012 zo modern en rationeel, maar ik vrees dat generaties na ons de handen vol zullen hebben aan rehabilitaties.

MENSENHANDEL Inzicht in hun motivatie en

Aanpak van

Kranten staan vol over mensenhandel en sinds kort is er een Taskforce. Het verbeteren van de aanpak heeft alleen zin als je je verdiept in de motieven van de daders.

door Renske Postuma

Je kunt geen krant openslaan of er staan berichten in over loveboys, mensenhandel of andere uitbuiting. De afgelopen maanden zijn er verschillende boeken voor het grote publiek verschenen, zoals bijvoorbeeld *De Fatale Fuik* van de ervaren politiemann Werson. En natuurlijk heeft de overheid veel acties in gang gezet om mensenhandel op te sporen, slachtoffers op te vangen en daders tegen te houden. Alle acties om slachtoffers professioneel op te vangen en daders op te sporen, juich ik toe. En toch is dat niet genoeg. Sterker nog, het is dweilen met de kraan open. Je maakt de dwel wel beter, maar je vergeet de bron van de kraan op te laten drogen. In mijn ogen heeft het verbeteren van de aanpak van mensenhandel alleen zin als je begrijpt waarom mensen kiezen voor handel in mensen, als je begrijpt hoe de markt in elkaar zit en welke plaats prostitutie in onze samenleving inneemt. „Ik krijg respect als ik een vrouw in drie dagen gebroken achter het raam krijg.” Deze uitspraak van een loverboy of mensenhandelaar zette mij aan het denken: het zijn niet gewoon mannen en vrouwen (!) op zoek naar gemakkelijk geld, er speelt meer. Het gaat over macht en aanzien. De dader krijgt macht en aanzien als hij dat voor elkaar krijgt, bij andere daders en handlangers. Maar ook bij het slachtoffer. Zij (of hij) is doodsbenauwd voor nieuw ge-

weld, heeft geen idee bij wie ze hulp moet halen en is letterlijk of soms door bedreigingen gewoon gedwongen om tegen betaling seksuele handelingen te verrichten. Wat zijn de factoren die maken dat iemand mensenhandelaar wordt? Wat is hun achtergrond? Wat is de rol van thuis, hun omgeving? Waar komen ze vandaan? Wat is de rol van hun opleiding? Hun persoonlijkheid? Voor de hand liggend is het gemakkelijke geld wat er mee kan worden verdiend en het feit dat prostitutie in ons land legaal is. Je regelt de juiste papieren en het lijkt allemaal in orde. Het tegendeel is waar. Want ook in de legale prostitutie komen de meest afschuwelijke gedwongen situaties. Het onderzoek dat ik hiernaar vericht, is bedoeld om meer inzicht in de motivatie en omgeving van de daders krijgen, en er zo voor te zorgen dat mensen, kinderen tegengehouden kunnen worden voor de verlokkingen van het pooierschap. Verlokkingen. Op internet en tv wordt de pooier als een stoere prachtige jongeman neergezet, met sexy bijna blote vrouwen om zich heen. „Waarom is dat niet goed, mevrouw”, vroeg een jongen op de middelbare school. „Immers, die vrouwen lachen allemaal, ik wil ook zoveel vrouwen en een mooie auto.” Na een uitleg van de voorlichter veranderde hij van mening. Voor dat moment? Voor altijd? Wat kunnen we doen om daderschap tegen te gaan? Kun je jongeren weerbaar maken? De huidige voorlichting is vooral gericht op het voorkomen van slachtofferschap, niet op het voorkomen van daders en het bewust maken van de mogelijke klanten. Zijn daders mensen met een psychopathische afwijking? Er zijn aanwijzingen dat die er tus-sen zitten. En die andere daders, die geen psychopathische trekken vertonen. Kunnen we die wel tegenhouden?

 Reacties? Opinieredactie@bd.nl

lezersbrieven

Brieven (niet langer dan 200 woorden) richten aan: [Opinieredactie Brabants Dagblad](mailto:Opinieredactie@brabantsdagblad.nl), Postbus 235, 5201 HB Den Bosch of naar opinieredactie@bd.nl

Misplaatst

Ik ben het helemaal eens met de opmerkingen van burgemeester Van der Velden van Breda en anderen die de recente negatieve uitspraken van Wilders over Midden-en Oost-Europeanen ‘zeer ongepast’ en ‘zeer misplaatst’ vinden. Heeft deze meneer geen andere zorgen aan het hoofd? Laat hem van zijn ‘beweging’ eens een echte partij maken waar mensen met hun volle verstand kunnen meepraten. Overigens, de heer Wilders heeft het eigenlijk constant over buitenlanders, moslims en nu dus weer Polen en anderen uit Oost-Europa. Komt zijn vrouw toe-vallig ook niet uit een ander land dan Nederland?

Adri Verheij
Rosmalen

Praktijkles voor kabinet

‘Klem tussen koop en huur’, ‘Koopwoning onbereikbaar voor starter’: zomaar wat krantenkoppen van de afgelopen tijd. De woningmarkt blijft het nieuws beheersen. En wat doet het kabinet? Het houdt vast aan de te lage inkomensgrens voor een sociale huurwoning van 34.085 euro én het wil woningcorporaties verplichten om minimaal 75 procent van hun woningen te koop aan te bieden aan de zittende huurders. Kennelijk weegt de liberale gedachte dat eigen woningbezit heilig is, zwaarder dan de ratio. Heeft ons kabinet enig idee wat de mogelijkheden op de woningmarkt zijn met een middeninkomen van 35.000 euro per jaar? Voor een sociale huurwoning sta je vaak jaren op een wachtlijst. Je

‘Kennelijk weegt de liberale gedachte dat eigenwoningbezit heilig is, zwaarder dan de ratio’. foto Jeroen Jumelet/GPD

kunt maximaal drieënhalve keer je brutojaarinkomen aan hypotheek krijgen. Maar wat koop je tegenwoordig voor 130.000 euro? De huurprijzen van commerciële verhuurders zijn te hoog voor middeninkomens: vanaf 650 euro per maand. De oplossing? Wijs woningen op een eerlijker manier toe, zodat ook starters en spoedzoekers

een kans maken op een sociale huurwoning. En verhoog de inkomensgrenzen voor een sociale huurwoning. Met een bruto-inkomen tot ongeveer 45.000 euro per jaar ben je niet te rijk. Wanneer dringt dit boerenverstand eens door in Den Haag?

Niels van den Aker
Den Bosch

Zoek werk in eigen land

Hoogleraar economie Alfred Klein-knecht stelt dat de komst van jonge talenten uit Zuid-Europa een kans biedt voor Noord-Europa en dat Nederland garen kan spinnen bij de komst van die Zuid-Europeanen. Maar hoeveel Nederlandse jongeren zoeken niet naar werk? Klein-knecht stelt dat de noordelijke landen de hogere opgeleiden en specialisten maar voor het uitzoeken hebben. Ik gun iedereen werk, ook Zuid- en Oost-Europeanen, maar zoek eerst in eigen land alvorens grensoverschrijdend te gaan zoeken. Oost-Europeanen komen nu hier naartoe om het vuile werk voor de Nederlanders op te knappen maar moeten dan ook voor de hogere functies, waarvoor in Nederland genoeg talenten zijn -of in opleiding daarvoor-, buitenlanders aange-trokken worden?

A. van Andel
Andel

omgeving kan voorkomen dat mensen pooiers worden

mensenhandel magertjes

'Op internet en tv wordt de pooier als een stoere prachtige jongeman neergezet, met sexy vrouwen om zich heen'.

foto GPD

Handel is bedoeld om geld te verdienen, dan zijn er klanten nodig. Wat is de rol van de klant eigenlijk? Neem deze reactie van 'Jan': „Ben bij een Bulgaarse geweest. Dat was niks. Ik had een uur betaald en werd na 20 minuten de kamer al uitgezet want ik was klaar, ze wou me niet eens masseren.” Wat had deze klant kunnen zien? Had ze haar dag niet, of wilde ze dit werk niet doen? Wat kan en wil de klant eigenlijk zien? Wat koopt hij eigenlijk? Kan inzicht in de motieven van de Nederlandse klant ons helpen?

Uit een buitenlands onderzoek is gebleken dat een groot deel van de mannen wel signalen van gedwongen seksuele handelingen tegen betaling ziet, maar ze niet doorgeeft. In feite houdt hij zo de gedwongen situatie in stand en is hij een passieve dader. De nieuwe prostitutie-

'Pooiers kicken niet zozeer op geld, maar op status'

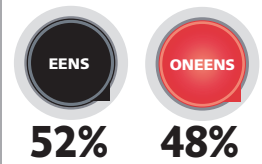
tiewetgeving maakt klanten van illegale prostitutees strafbaar. Dan kan de klant zijn geweten sussen als hij toch nog signalen zou zien, het is immers een legale prostitute? En wie zijn die 'Jannen' eigenlijk? Uit een Nederlands onderzoekje blijkt dat veertig procent een vaste relatie heeft en de helft zegt zelf hbo of academisch geschoold te zijn. Inzicht in hun motieven en omgeving kan meehelpen mensenhandel te stoppen. Want slavernij, dat kan echt niet meer.

Ir. Renske Postuma is eigenaar van Buro-Rens en tevens oud-commissaris van politie. Zij voert momenteel een verkennend onderzoek uit naar het ontstaan van daderschap mensenhandel, met begeleiding van onder andere het Expertisecentrum Veiligheid van Avans Hogeschool en ze wordt gesteund door onder meer de stichting Maxxecure. Vanmiddag houdt Renske Postuma bij Avans Hogeschool een lezing over de stand van zaken van haar onderzoek naar mensenhandel. De ontvangst is om 12.15 uur en de bijeenkomst duurt tot uiterlijk 13.45 uur (dit is inclusief lunch).

De Kwestie

De Kwestie van gisteren leverde 802 reacties op

Er moet een algemeen kinderpardon komen

Grote verdeeldheid over kinderpardon

De fractie van het CDA in Maastricht dient tijdens de komende raadsvergadering op 28 februari een motie voor een kinderpardon in. Het is voor het eerst dat een afdeling van het CDA dat doet, de partij van minister Gerd Leers van Immigratie en Asiel. Dat zei voorzitter Vivianne Heijnen van de CDA-fractie. „We willen een signaal afgeven”, zei Heijnen. De motie roept het stadsbestuur op er bij minister Leers op aan te dringen deze kinderen niet terug te sturen naar het land van hun ouders. Leers is oud-burgemeester van Maastricht. Het CDA praat nog met andere partijen in de raad om samen een motie in te dienen. Ook PvdA, GroenLinks, D66 en Senioren Partij Maastricht hebben aangekondigd een motie in te dienen. Ook in veel andere gemeenten gebeurt dit. Lezers reageren verdeeld of er een kinderpardon moet komen.

De Kwestie van vandaag:

Het is logisch om te betalen voor nieuws op internet

Reageren? Op de internetsite **brabantsdagblad.nl** kunnen bezoekers hun antwoord op de Kwestie beargumenteren. Of via mail: **kwestie@brabantsdagblad.nl**

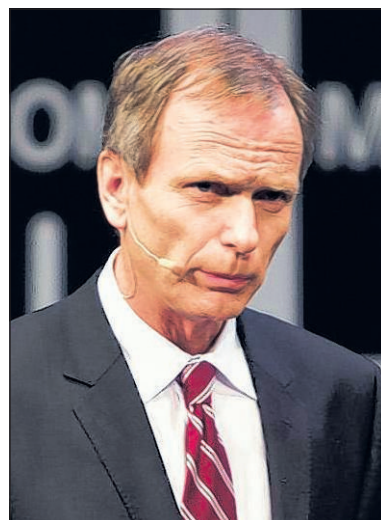
Maatschappelijke functie kranten op de tocht

door **Thomas Bruning**

Opnieuw vallen er bij de regionale kranten harde klappen. Bij de uitgever van deze krant, maar ook bij andere regionale dagbladen zijn forse bezuinigingen aangekondigd, die zelfs de onafhankelijkheid van de titels bedreigen. Evident is dat regionale kranten een belangrijke maatschappelijke en publieke waarde vertegenwoordigen en nog steeds enorm worden gewaardeerd. Dat blijkt ook wel uit de spontane publieksacties bij diverse Noord-Hollandse gemeenten en uit de reacties vanuit de lokale en regionale politiek. Maar tegelijkertijd maakt de Nederlandse Vereniging van Journalisten zich ernstig zorgen. De uitgever van de krant lijkt de belangrijkste reden voor de publiekswaardering te miskennen. Als bewoner van een dorp of stad wil je dat het nieuws dat jou bezighoudt, wordt signaleerd. Wat

komt er uit die fabriekspijp? Heb ik ook een vuurwerkdepot om de hoek? Je wilt dat het doen en laten van de gemeenteraad wordt gevolgd en kritisch wordt bekeken en of het privacybeleid van jouw gemeente wel in orde is. Daarvoor zijn betrokken journalisten nodig, die midden in de regio staan. Die betaald worden om kritisch en onafhankelijk de vragen te stellen, die jij als buurtbewoner ook zou willen stellen. De plannen van de uitgevers Wegener en TMG, die regionaal actief zijn, gaan een andere kant uit. Zij zoeken hun heil in bezuinigen en het overeind houden van rendementen. Een korte termijnoplossing. Natuurlijk is het goed dat uitgevers onderkennen dat het nieuws steeds meer digitaal wordt bekeken. Maar bij de overgang van papier naar digitaal moet de lezer serieus worden genomen. Als je nu via Ipad/Iphone-apps en

andere digitale middelen serieus waarde toevoegt voor de lezers van je krant, met snel 24 uur nieuws en achtergronden uit de regio, dan kan je straks misschien naar een lagere frequentie voor je krant en daarmee besparen op druk- en distributiekosten. Maar om je lezers mee te krijgen in deze beweging zul je juist ook de meerwaarde moeten blijven bieden van waardevol regionaal nieuws en service. Door de redacties nu verder uit te kleden, kun je dat niet waarmaken. De signalen die wij krijgen, wijzen erop dat redacties steeds meer vanachter het bureau moeten werken. Er moet hogere productie worden gedraaid en er moeten grotere gebieden worden bestreken. Dat gaat op den duur ten koste van de kwaliteit en onafhankelijkheid. Lezers zijn niet gek. De meerwaarde van de regionale uitgaven zit op de redacties, maar dat wordt

Wegener-topman Truls Velgaard
foto Marc Bolsius

niet onderkend in de plannen van de regionale uitgevers Wegener en TMG. Deze grote concerns moeten tonen dat journalistiek werk voor-

op blijft staan. Dan hebben zij ook recht van spreken richting (lokale en regionale) politiek om dit mooie en belangrijke publieke product overeind te houden. Want ook de politiek, die nu hamert op het publieke belang van de regionale uitgaven, zou met meer over de brug moeten komen dan mooie woorden. Dus, burgemeesters, wethouders en raadsleden, beloon een regionale uitgave met een serieus advertentie-budget, denk na over vormen van fiscale steun, die de onafhankelijkheid van de uitgave respecteert, maar wel de publieke functie van de dagbladen en webproducties overeind houdt. Een belangrijke maatschappelijke lokale en regionale functie staat op de tocht. Daar moeten we gezamenlijk voor vechten.

Thomas Bruning is algemeen secretaris van de Nederlandse Vereniging van Journalisten